

TORAH OHR • PARSHAS VAYECHI • MAAMAR 3

אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו

„Er bindet sein Füllen an den Weinstock und
das Junge seiner Eselin an die edle Rebe“

ZU EHREN VON

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Der Vater des Rebbe, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

DIE CHASSIDISCHE PARSHA

likuteitorah.com/de/torah-ohr/vayechi/3/

1 אסרי לגפן עירה ולשורקה בני אתונו. כבס ביין לכושו וגו'.

„Er bindet sein Fohlen an den Weinstock und den Sohn seiner Eselin an den erlesenen Weinstock; er wäscht sein Gewand in Wein“ usw.

הנה מקרא זה נאמר לימות המשיח דקאי אדלעיל מנ"י [מיניה] לא יסור שבט מיהודה וגו'. עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים ואז יהיה גם אסרי לגפן עירה:

Dieser Vers bezieht sich nun auf die Tage des Mashiach, denn er setzt den vorangehenden [Vers] fort: „Das Zepter wird nicht von Yehudah weichen“ usw., „bis Schiloh kommt und ihm die Völker sich sammeln“; dann wird es auch heißen: „Er bindet sein Fohlen an den Weinstock.“

2 וביאור הענין הנה אמרו"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] אין בין עולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד בלבד

Die Erklärung der Sache: Unsere Weisen seligen Angedenkens sagten: „Zwischen dieser Welt und den Tagen des Mashiach besteht kein Unterschied außer der Unterwerfung allein.“

כי ימות המשיח אינו עוה"ב [עולם הבא] שלאחר התחיה. שזהו מתן שכרן של צדיקים. אבל ימות המשיח הוא בבחי' היום לעשותם ולא לקבל שכרן.

Denn die Tage des Mashiach sind nicht die Kommende Welt nach der Auferstehung, die [Zeit der] Auszahlung des Lohns der Gerechten. Vielmehr stehen die Tage des Mashiach auf der Ebene von „Heute, sie zu tun“ und nicht, ihren Lohn zu empfangen.

3 ועיקר היום לעשותם ותכלית השלימות של המעשה יהיה בימות המשיח.

Und die hauptsächliche [Erfüllung] von „Heute, sie zu tun“ sowie die endgültige Vollkommenheit der Tat werden in den Tagen des Mashiach erreicht.

וכמו שהיה עיקר עבודת האדם בגי'ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה. לעבדה זו מצות עשה. ולשמרה זו מצות ל"ת [לא תעשה]. שהי' [שהיה] אז בחי' היום לעשותם בתכלית השלימות אלא שאח"כ ויגרש את האדם וגו'.

Genauso bestand die hauptsächliche Aufgabe Adams im Garten Eden darin, „ihn zu bearbeiten und ihn zu bewahren“: „ihn zu bearbeiten“ – das sind die positiven Gebote; „ihn zu bewahren“ – das sind die Verbote. Denn damals gab es die Ebene von „Heute, sie zu tun“ in äußerster Vollkommenheit; doch danach „vertrieb Er den Menschen“ usw.

ואח"כ נכנסו אבותינו לארץ ג"כ בשביל קיום מעשה המצות שכמה מצות התלויים בארץ דוקא כמעט ארבע הידות

Danach zogen auch unsere Vorväter in das Land ein, um die mitzvos ebenfalls in konkreten Taten zu erfüllen, denn viele mitzvos hängen speziell vom Land ab – beinahe vier Fünftel [davon].

ואחר כך גלו משם ולא נתקיימו בידם עד ימות המשיח שיהיה במהרה בימינו שאז יהי' [יהיה] בחי' היום לעשותם בתכלית השלימות.

Danach wurden sie von dort ins Exil geführt, und [die mitzvos] wurden von ihnen nicht erfüllt, bis zu den Tagen des Mashiach, möge er in unseren Tagen rasch kommen. Dann wird es die Ebene von „Heute, sie zu tun“ in äußerster Vollkommenheit geben.

4 והנה אנו אומרים ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו וכו' כמצות רצונך כו'. שעיקר המעשה היא עבודת הקרבנות שאין אנו יכולים לקיים בגלות אלא שבגלות נתקנה התפלה כנגד הקרבנות. ועדיין אין זה כמצות רצונך ממש:

Nun sagen wir: „Und dort werden wir vor Dir unsere Opfer, zu denen wir verpflichtet sind, darbringen usw., gemäß dem Gebot Deines Willens“ usw. Denn die eigentliche Tat ist der Opferdienst, den wir im Exil nicht erfüllen können; vielmehr wurde im Exil das Gebet als Entsprechung zu den Opfern eingesetzt. Und dennoch ist dies noch nicht wirklich „gemäß dem Gebot Deines Willens“.

5 ולהבין זה דלכאורה התפלה במעלה העליונה יותר מהקרבנות שהתפלה היא נשיאת נפש האדם בספור שבחיו של מקום ברוך שאמר והיה העולם וכל הללויה וכו' עד שמגיע לואהבת בכל נפשך כו'

Um dies zu verstehen: Dem Anschein nach steht das Gebet auf einer höheren Stufe als die Opfer, denn im Gebet erhebt ein Mensch seine Seele, indem er die Lobpreisungen des Allgegenwärtigen schildert: „Gepriesen sei Er, der sprach, und die Welt entstand“, und all die Halleluyah [Psalmen] usw., bis man zu „Und du sollst ... mit deiner ganzen Seele lieben“ usw. gelangt.

משא"כ הקרבנות הוא בנפש בהמה וביום השבת שני כבשים.

Bei den Opfern dagegen geht es um die Seele eines Tieres: „Und am Schabbos-Tag zwei Lämmer.“

ולמה יהיו הקרבנות במעלה העליונה כל כך שיקראו כמצות רצונך ושזה יהי [יהיה] תכלית השלימות של ימות המשיח יותר מהתפלה שבגלות.

Warum sollten die Opfer dann auf einer so hohen Stufe stehen, dass sie „gemäß dem Gebot Deines Willens“ genannt werden, und warum sollte dies die äußerste Vollkommenheit der Tage des Mashiach sein – mehr als das Gebet im Exil?

הנה כתיב גפן ממצרים תסיע. שכנ"י [שכנסת ישראל] נמשלו לגפן שגדלים בה ענבי שמהם יוצא היין ע"י דריכה בגת.

Nun steht geschrieben: „Du verpflanztest einen Weinstock aus Ägypten“, denn die Gemeinde Israels wird mit einem Weinstock verglichen, an dem Trauben wachsen, aus denen der Wein durch das Treten in der Kelter hervorgeht.

6 והנה עיקר היין המשובח יוצא מהענבי [מהענבים] הסמוכי לקרקע כמו שאמרו לגבי נסכים לא היו מביאין מן הדליות אלא מן הרגליות ששם יוצא יין משובח יותר.

Nun stammt der vorzüglichste Wein hauptsächlich von den Trauben, die nahe am Boden wachsen, wie [die Weisen] in Bezug auf die Trankopfer sagten: Man brachte [Wein] nicht von den an Spalieren gezogenen Reben (Daliyos), sondern von den niedrig wachsenden Reben (Ragliyos), denn von dort kommt der vorzüglichere Wein.

והנה היין נתחלק לכמה מינים יש יין המשמח ויש יין המשכר יש יין אדום ויש יין לבן וכך ככל המשל הזה נמשלו כנס"י [כנסת ישראל] שיש בהם אהבה מסותרת למקום כו'.

Nun gibt es verschiedene Arten von Wein: Es gibt Wein, der erfreut, und Wein, der berauscht; es gibt roten Wein und weißen Wein. Und ebenso wird die Gemeinde Israels in jeder Einzelheit dieses Gleichnisses [mit ihm] verglichen, denn in ihr ist eine verborgene Liebe zum Allgegenwärtigen usw.

7 וכדי להוציאה מהעלם אל הגלוי צריך להיות בכח"י רגליות דהיינו להיות בחי"י נפשי כעפר לכל תהיה.

Um sie aus der Verborgenheit in die Offenbarung zu bringen, muss man auf der Ebene der „niedrig liegenden Reben“ (Ragliyos) sein, das heißt auf der Ebene von „Meine Seele sei allen wie Staub“.

וגם דריכה בגת להיות לב נשבר ונדכה וע"י זה יוצא היין הוא בחי"י האהבה מסותרת שהיתה בהעלם

Und auch das Treten in der Kelter: ein gebrochenes und zerschlagenes Herz zu haben. Dadurch kommt der Wein hervor, der die Ebene der verborgenen Liebe ist, die verborgen gewesen war,

כי על יין אמרו נכנס יין יצא סוד והיינו לפי שהיין היה ג"כ מתחלה בהעלם בענבים ואח"כ נתגלה ויצא לחוץ.

denn über den Wein sagte man: „Wein geht hinein, ein Geheimnis kommt heraus.“ Das liegt daran, dass auch der Wein zunächst in den Trauben verborgen war und später offenbart wurde und nach außen hervorkam.

8 והנה באהבה יש ב' בחי'. יש מתפעל להיות שמחת ה' בלבו היא בחינת יין המשמח ובחי' יין לכן מבחי' חמר חיוריין עתיק כו'.

Nun gibt es bei der Liebe zwei Ebenen. Es gibt einen, der innerlich so bewegt wird, dass Freude an G-tt in seinem Herzen ist; dies ist die Ebene des „freudeweckenden Weins“ und des weißen Weins, aus der Ebene des „uralten weißen Weins“ (Chamar Chivaryan Atik [wörtlich: uralter weißer Wein]) usw.

ויש מתפעל להיות לו מרירות הלב מפני היותו ממארי דחושבנא מכל מחשבותיו ודבוריו ומעשיו אשר לא לה' המה ולצעוק אל ה' ולדבקה בו הוא בחי' יין אדום ויין המשכר וכו'.

Und es gibt einen, der zu einer Bitterkeit des Herzens bewegt wird, weil er als einer der „Meister der Rechenschaft“ (marei d'chushbana) über alle seine Gedanken, Worte und Taten Rechenschaft ablegt, die nicht G-tt galten, und [bewegt wird], zu G-tt zu schreien und Ihm anzuhängen; dies ist die Ebene des roten Weins und des berauschenden Weins usw.

9 והנה אנו אומרים בשבת וינוחו בו ישראל מקדשי שמך. ולכאורה אינו מובן הלא הוא ית' מאליו קדוש וכתוב כי קדוש אני וקדושתו למעלה מקדושתכם.

Nun sagen wir am Schabbat: „Und Israel, die Deinen Namen heiligen, mögen auf ihm ruhen.“ Dem Anschein nach ist dies nicht zu verstehen: Ist Er, gesegnet sei Er, nicht aus sich selbst heilig? Und es steht geschrieben: „Denn heilig bin Ich“ und „Meine Heiligkeit steht über eurer Heiligkeit.“

ואיך יהיה תלוי קדושתו ית' בישראל דייקא שיקראו הם המקדישים שמו. אך הענין דהנה אנו אומרים אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה.

Wie kann also Seine Heiligkeit, gesegnet sei Er, spezifisch von Israel abhängen, sodass gerade sie diejenigen genannt werden, die Seinen Namen heiligen? Der Punkt ist jedoch folgender: Wir sagen: „Du bist heilig, und Dein Name ist heilig, und Heilige preisen Dich jeden Tag, selah.“

פיי קדושים בכל יום כו' כמאמר המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית שבכל יום ויום מתהווה מאין ליש כל מעשה בראשית.

Die Bedeutung von „Heilige ... jeden Tag“ usw. entspricht dem Ausspruch: „Der in Seiner Güte jeden Tag, immerwährend, das Werk der Schöpfung erneuert“: An jedem einzelnen Tag kommt das gesamte Werk der Schöpfung aus dem Nichts zu etwas Seiendem ins Dasein.

10 וכשהם משיגים כל יום התהוותם וחיותם מבחי' קדוש ומובדל כי עליו ית' נאמר אדון הנפלאות פיי למעלה מעלה מבחי' נפלאות כמ"ש עושה פלא.

Und wenn sie Tag für Tag erfassen, dass ihr Entstehen und ihre Lebenskraft aus der Ebene des Heiligen und Abgesonderten stammen – denn über Ihn, gepriesen sei Er, heißt es: „Meister der Wunder“, das heißt: weit, weit über der Ebene der Wunder, wie geschrieben steht: „Er vollbringt ein Wunder“ (oseh fele).

שבחי' הפלא הוא כעשיה גשמיות אצלו ית'. כי ענין הפלא היא פליאת ההתהווי יש מאין

Denn die Ebene des Wunders ist für Ihn, gepriesen sei Er, wie ein körperliches Hervorbringen (Asiyah), da das Wunder im Staunenerregenden des Entstehens von etwas aus dem Nichts besteht.

וראשית ההתהווי הוא בחכמה כמ"ש והחכמה מאין תמצא.

Und der Anfang des Entstehens liegt in der Weisheit (Chochmah), wie geschrieben steht: „Und Chochmah wird aus dem Nichts (Ayin) gefunden.“

11 וכתוב כולם בחכמה עשית שהחכמה נחשבת אצלו כעשיה גשמית שהיא בחי' סוף דרגין משכל ודבור ומחשבה ומעשה וכך החכמה נחשבת אצלו שהוא ית' למעלה מן החכמה ומרומם עד אין קץ.

Und es heißt: „Du hast sie alle mit Weisheit (Chochmah) gemacht“, denn Chochmah gilt für Ihn wie körperliches Schaffen (Asiyah), die unterste der Stufen von Verstand, Rede, Gedanken und Handeln. Ebenso gilt Chochmah für Ihn als etwas Geringes, denn Er, gepriesen sei Er, ist über Chochmah und unendlich erhaben.

ולכן הם יהללך סלה תמיד בעילוי אחר עילוי בלי הפסק וכל זה בבחי' קדוש כי הודו של שמו על ארץ ושמים.

Darum „preisen sie Dich, selah“ beständig, [emporsteigend] von einer Erhebung zur nächsten, ohne Unterbrechung. Und all dies gehört zur Ebene „und Dein Name ist heilig“, denn der Glanz Seines Namens ist „über Erde und Himmel“.

כמ"ש כי ביה ה' צור עולמים פי' בי"ה הוא שמו הוי"ה כי הוי"ה היא גי"כ י"ה שהוי"ו מושך הוי"ד כו'.

Wie es heißt: „Denn mit Yah, Havayah, hat Er die Welten geformt.“ Das heißt: „mit Yah“ ist Sein Name Havayah, denn die [Buchstaben] Heh-Waw-Heh sind ebenfalls Yud-Heh, da der Waw das Yud auszieht usw.

12 וביו"ד נברא העוה"ב [העולם הבא] כנ"ל היינו עלמין סתימין דלא אתגליין עין לא ראתה אלהים זולתך

Und mit dem Yud wurde die zukünftige Welt erschaffen, wie oben erwähnt; das heißt: die verborgenen Welten (Almin Sesimin), die nicht offenbart sind: „Kein Auge hat gesehen, G-tt, außer Dir.“

ובה"א [ובאות ה"א] נברא עוה"ז היינו עלמין דאתגליין מה שהוא מושג ונתפס בהשגת הנבראים

Und mit dem Heh wurde diese Welt erschaffen; das heißt: die offenbarten Welten (Almin d'Isgalyan) – das, was von der Erkenntnisfähigkeit der geschaffenen Wesen erfasst und begriffen wird.

ואפי' [ואפילו] ג"ע [גן עדן] העליון נק' עלמא דאתגלי' לגבי בחי' זו שהוא שם שהרי צדיק' [צדיקים] נהנים כו' אלא שלגבי עוה"ז השפל הגשמי נק' עוה"ב [עולם הבא] ג"ע [גן עדן] העליון. אבל לגבי עולמות עליוני [עליונים] נקרא בשם עוה"ז ועלמא דאתגליא מאחר שיש שם הנאה ותענוג הנשמות

Sogar der Höhere Garten Eden wird im Verhältnis zu dieser Ebene eine „offenbarte Welt“ (Alma d'Isgalya) genannt, denn dort „genießen die Gerechten“ usw.; nur im Verhältnis zu dieser niedrigen, physischen Welt wird der Höhere Garten Eden die zukünftige Welt genannt. Im Verhältnis zu den höheren Welten wird er jedoch „diese Welt“ und „offenbarte Welt“ genannt, da die Seelen dort Genuss und Entzücken erfahren,

משא"כ בחי' עלמין סתימין הוא מה שאינו מושג ונתפס כלל עין לא ראתה וכו' וכל בחי' הללו הם מבחינת שמו והודו של שמו כו'.

während die Ebene der verborgenen Welten das ist, was überhaupt nicht erfasst oder begriffen werden kann: „Kein Auge hat gesehen“ usw. Und all diese Ebenen stammen aus der Ebene Seines Namens und dem Glanz Seines Namens usw.

אבל בא"ס ב"ה עצמו לא שייך כלל זה שהוא קדוש ומובדל מגדר עלמין לגמרי ולא שייך אפילו בחי' עלמין סתימין כו' ובחינת עלמין סתימין הם כעשיות גשמיות אצלו ית'.

Für den Unendlichen (Ein Sof), gelobt sei Er, selbst gilt dies jedoch überhaupt nicht, denn Er ist heilig und völlig von der Kategorie der Welten geschieden; nicht einmal die Ebene der verborgenen Welten trifft auf Ihn zu usw. Die Ebene der verborgenen Welten ist für Ihn, gelobt sei Er, wie körperliche Handlungen des Erschaffens.

13 וכמאמר אדון הנפלאות. וכמ"ש עושה פלא. ומה שקדושים בכל יום יהללוך סלה הוא בבחי' ושמך קדוש בלבד והיינו כי משם נמשך קדושתם ומהללים להתכלל ולהבטל במקורם.

Wie es im Ausspruch heißt: „Herr der Wunder“, und wie geschrieben steht: „Er wirkt Wunder.“ Dass „die Heiligen Dich jeden Tag preisen, selah“, geschieht nur auf der Ebene von „und Dein Name ist heilig“; das heißt, von dort wird ihre Heiligkeit herabgezogen, und sie preisen, um in ihrer Quelle aufgenommen zu werden und dort Selbstaufhebung (Bittul) zu erfahren.

אבל ישראל הם מקדשי שמך כי הנה באתעדל"ת [באתערותא דלתתא] תלוי אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] להיות התלבשות א"ס ב"ה בחכמה וחסד להחיות ולהוות עלמין סתימין ועלמין דאתגליין והיינו אק"ב [אשר קדשנו במצותיו] ממש הקב"ה מניח תפילין כו'.

Israel aber sind diejenigen, „die Deinen Namen heiligen“, denn von einer Erweckung von unten (Isarusa Dilesata) hängt eine Erweckung von oben (Isarusa Dile'eila) ab: dass der Unendliche (Ein Sof), gelobt sei Er, in Chochmah (Weisheit) und Chesed (Güte) eingekleidet wird, um den verborgenen und den offenbaren Welten Leben zu geben und sie ins Dasein zu bringen. Und dies ist „der uns durch Seine Gebote geheiligt hat“, wörtlich: „Der Heilige, gelobt sei Er (Kudsha Brich Hu), legt Tefillin an“ usw.

14 וע"י הנחת תפילין למטה מתעורר קדושה העליוני שלמעלי [שלמעלה] להיות שורה ומתלבש בתוך עלמין. וקדושה זו היא מבחי' אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בעצמו ובכבודו שלמעלה מגדר עלמין

Durch das Anlegen der Tefillin unten wird die erhabene Heiligkeit oben erweckt, damit sie auf den Welten ruht und sich in ihnen einkleidet. Diese Heiligkeit stammt aus der Ebene des unendlichen Lichts (Or Ein Sof), gesegnet sei Er, in Seinem eigenen Wesen und Seiner Herrlichkeit, die über der Kategorie der Welten steht.

בחי' אתה קדוש שהוא אדון הנפלאות למעלה מעלה מבחינת פליאות חכמה שמאין תמצא כי המצות הן הן רצונו ית' ובחי' מדרגת הרצון הוא הגבה למעלה מאד מבחי' חכמה.

[Es ist] die Ebene von „Du bist heilig“, die „Herr der Wunder“ ist, weit, weit über der Ebene der Wunder der Weisheit (Chochmah), die „aus dem Nichts hervorgeht“; denn die mitzvos sind Sein eigener Wille, möge Er gesegnet sein, und die Ebene des Willens ist überaus hoch, weit über der Ebene der Weisheit.

15 ולכן הם מקדישי ומרוממים שמך שבהם ועל ידם נתעלה בחי' שמו בקדושת אור א"ס ב"ה עצמו.

Daher heiligen und erhöhen sie Deinen Namen, denn in ihnen und durch sie wird die Ebene Seines Namens in die Heiligkeit des unendlichen Lichts (Or Ein Sof), gelobt sei Er, selbst erhoben.

וזהו יפה שעה אחת בתשובה ומע"ט [ומעשים טובים] בעוה"ז מכל חיי עוה"ב [עולם הבא] שהם מבחינת שמו יתי בלבד. אבל ע"י המע"ט [המעשים טובים] ממשיכים קדושת אור א"ס ב"ה בעצמו כנ"ל:

Dies ist [die Bedeutung von] „Besser ist eine Stunde der Umkehr (Teshuvah) und guter Taten in dieser Welt als das ganze Leben der Kommenden Welt“, das allein von der Ebene Seines Namens herrührt, möge Er gesegnet sein; aber durch gute Taten zieht man die Heiligkeit des unendlichen Lichts, gelobt sei Er, selbst herab, wie oben erklärt.

16 והנה מן המצות נעשה לכושים לנפש כמ"ש בזהר ע"פ ואברהם זקן בא בימים באינון יומין עילאין דאינון לבושין כנ"ל.

Nun werden aus den mitzvos Gewänder für die Seele geschaffen, wie im Zohar zum Vers „Und Avraham war alt und in die Tage gekommen“ gesagt wird: „mit jenen höheren Tagen, die Gewänder sind“, wie oben erwähnt.

והיינו לפי שע"י המצות ממשיך אור מקיף מבחי" סובב כל עלמין לכן נעשה לבוש לנשמתו שתהיה נפשו צרורה בצרור החיים את ה' וכו'.

Dies liegt daran, dass man durch die mitzvos ein umgebendes Licht (Or Makif) aus der Ebene des Lichts, das alle Welten umfasst (Sovev Kol Almin), herabzieht; daher wird es zu einem Gewand für seine Seele, damit seine Seele „im Bündel des Lebens mit Havayah“ gebunden sei usw.

אך הנה אמרו אפילו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון ומ"מ אין ממשיכין כלום. אלא הענין הוא שהמשכת קדושה העליונה הוא ע"י שמחה של מצוה דוקא וכדכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה.

Doch [die Weisen] sagten, dass sogar die Übertreter Israels voller mitzvos sind wie ein Granatapfel und dennoch nichts herabziehen. Vielmehr liegt die Sache darin, dass die Herabziehung der höheren Heiligkeit gerade durch die Freude an einer mitzvah geschieht, wie geschrieben steht: „Weil du Havayah, deinem G-tt, nicht mit Freude gedient hast.“

17 והשמחה היא מצד התבוננות מזה עצמו איך שהמצות הם בחינת אור א"ס ב"ה עצמו בחי" אדון הנפלאות וכו'.

Und die Freude entsteht aus der Betrachtung gerade dieses Umstands: dass die mitzvos selbst die Ebene (Bechinah) des unendlichen Lichts (Or Ein Sof), gelobt sei Er, sind – die Bechinah des „Herrn der Wunder“ usw.

ולזה ישמח לבו בקיום המצות אשר קדשנו במצותיו ממש והוא בחי' חמר חווריין עתיק שהוא בחי' ענג העליון להתענג על ה' ממש.

Deshalb wird sein Herz sich bei der Erfüllung der mitzvos freuen, [denn Er] „hat uns durch Seine Gebote geheiligt“ - und zwar wörtlich. Dies ist die Bechinah des „alten weißen Weins“ (chamar chivaryan atik), nämlich das überirdische Entzücken (Taanug): sich an G-tt selbst zu erfreuen.

אך צריך לעורר מתחלה בנפשו בחי' יין אדום ויין המשכר שהוא בחי' גבורות קדושות כדי לאתהפכא חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא שאז יתענגו על ה' בתענוג המשכת וא"ס [אור אין סוף] ב"ה

Zuerst aber muss er in seiner Seele die Bechinah des roten Weins und des berauschenden Weins erwecken, welche die heiligen Gevuros (Selbstbegrenzungen) darstellen, um Dunkelheit in Licht und Bitterkeit in Süße zu verwandeln; denn dann werden sie sich an G-tt erfreuen mit dem Taanug der Herabziehung von Or Ein Sof, gelobt sei Er.

כי התענוג הוא שייך אחר מילוי הרצון שכשנתמלא רצונו וחפצו מה שהיה חושק ומתאוה אז יתענג

Denn der Taanug stellt sich nach der Erfüllung des Willens (Ratzon) ein: Wenn sein Ratzon und sein Verlangen erfüllt sind - das, wonach er sich sehnte und wonach es ihn verlangte -, dann empfindet er Entzücken,

משא"כ אם לא היה לו תשוקה כ"כ [כל כך] אין התענוג אצלו כ"כ [כל כך] גם בהיות אצלו הדבר ההוא ולכן צריך לעורר תחלה בחינת גבורות על הירידה אשר רחוק מה' בתכלית.

während sein Taanug nicht so groß ist, wenn er kein so starkes Verlangen hatte, selbst wenn er jene Sache besitzt. Daher muss man zuerst die Bechinah der Gevuros angesichts des Abstiegs erwecken, [in dem] er von G-tt völlig fern ist.

18 ובפרט כאשר יהי' [יהיה] ממארי דחושבנא מן המעשים ודבורים והמחשבות אשר לא לה' המה. וישוב

אל ה' וירחמהו וכמאמר אלהי עולם ברחמיך הרבים כו' וכמ"ש במ"א

Und besonders gilt dies, wenn er zu den „Meistern der Rechenschaft“ über seine Taten, Worte und Gedanken gehört, die nicht für G-tt sind. „Und er kehre zu Havayah zurück, und Er wird sich seiner erbarmen“, wie es auch in dem Ausspruch heißt: „Ewiger G-tt, in Deiner großen Barmherzigkeit“, usw., wie an anderer Stelle erklärt wird.

ואזי תהי' [תהיה] שמחת הנפש בקיום המצות ביתר שאת כי כל שתגדל התשוקה [התשוקה] והצמאון מחמת ריחוק מקום מצד הגוף כך תגדל שמחת הנפש מצד המשכ' אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה בקיום המצות והתענגו על ה' במילוי רצונה וחפצה

Und dann wird die Freude der Seele an der Erfüllung der mitzvos noch viel größer sein; denn je stärker die Sehnsucht und der Durst wegen der durch den Körper verursachten Entfernung wachsen, desto stärker wird auch die Freude der Seele darüber wachsen, dass bei der Erfüllung der mitzvos das unendliche Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, herabgezogen wird, und [aus] ihrem Entzücken an G-tt in der Erfüllung ihres Willens und Begehrens.

וז"ש [וזהו שכתוב] זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חייתני וכמאמר כי הם חיינו ואורך ימינו כו' ואין לערב שמחת הנפש בעצבון הגוף וכו'.

Dies ist [die Bedeutung von] dem, was geschrieben steht: „Dies ist mein Trost in meinem Elend, denn Dein Wort hat mich belebt“, wie es auch in dem Ausspruch heißt: „Denn sie sind unser Leben und die Länge unserer Tage“, usw. Und man darf die Freude der Seele nicht mit der Traurigkeit des Körpers vermischen, usw.

אך כדי להוציא בחי' יין הנ"ל צריך לשית עצות בנפשו להיות בבחינת ונפשי כעפר לכל תהיה מן הרגליות וכו'. ועל ידי דריכה ברגלים בגת שהיא בחינת לב נשבר ונדכה כו'.

Doch um die oben erwähnte Ebene (Bechinah) des Weins hervorzubringen, muss man in seiner Seele Rat fassen, um die Ebene der Worte „Und meine Seele sei allen gegenüber wie Staub“ zu erreichen, [wie beim Wein] von den niedrig wachsenden Reben (Ragliyos), usw. Und dies geschieht durch das Treten mit den Füßen in der Kelter, die der Ebene (Bechinah) eines gebrochenen und zerschlagenen Herzens entspricht, usw.

19 והנה כנגד ב' בחינות יין הנ"ל כך נמשך ב' בחינת לבושין. וזהו כבס ביין לבושו שיהיו לבושי המצות מכובסים עד"מ כמו בגד המכובס מן הלכלוך כך הנה אפי' [אפילו] פושעי ישראל מלאים מצות כו'.

Nun werden entsprechend den beiden oben erwähnten Ebenen des Weins zwei Ebenen von Gewändern herabgezogen. Dies ist [die Bedeutung von] „Er wusch sein Gewand im Wein“: Die Gewänder der Mitzvos sollen gewaschen sein, bildlich gesprochen wie ein Gewand, das von Schmutz gereinigt wurde. So sind auch die Übeltäter Israels voller Mitzvos usw.

20 ואעפ"כ [ואף על פי כן] את פושעי' [פושעים] נמנו שלבושי המצות שלהם הם מלובשי' [מלובשים] כלבושים צואים שלהם משא"כ ע"י בחי' יין ושמחה של מצוה נעשה בחי' כבוס לבוש והתפשטות מלבושי' [מלבושיה / מלבושים] שבנוגה להתענג על ה' לבדו.

Und dennoch wurden sie „zu den Übertretern gezählt“, denn die Gewänder ihrer mitzvos sind in ihre beschmutzten Gewänder gehüllt. Durch die Ebene des Weins und der Freude an einer mitzvah hingegen kommt es zur Reinigung des Gewandes und zum Ablegen der Gewänder, die zu Nogah [dem Bereich, in dem Gutes und Böses vermischt sind] gehören, um sich an G-tt allein zu erfreuen.

וע"י בחי' דם ענבים הוא בחי' יין אדום שהוא ענין התגברות הנפש לאהפכא חשוכא לנהורא והמרירות על ריחוקו מאור פני ה' ונקי דם לפי שצריך יגיעת הנפש ויגיעת בשר כנפשו דמו.

Durch die Ebene des „Blutes der Trauben“, der Ebene des roten Weins, kommt es zur Überwindung [ihrer selbst] durch die Seele, um Finsternis in Licht zu verwandeln, und zur Bitterkeit darüber, dass sie vom Licht des Angesichts G-ttes entfernt ist. Es wird „Blut“ genannt, weil es Anstrengung der Seele und Anstrengung des Fleisches erfordert – mit seiner Seele, seinem Blut.

אך מ"מ נקי דם ענבים בחי' יין שצ"ל ע"י בחי' שמחה שהיא בחי' התבוננות מצד גדולת ה' א"ס ב"ה וישוב אל ה' וירחמהו.

Und dennoch wird es „Blut der Trauben“, eine Ebene des Weins, genannt, denn es muss durch die Ebene der Freude zustande kommen, die in der Betrachtung der Größe G-ttes, des Unendlichen (Ein Sof), gesegnet sei Er, besteht: „Und er kehre zu Havayah zurück, und Er wird sich seiner erbarmen.“

21 וירחמהו דייקא דהיינו על ניצוץ אלהי' [אלהות] שבו איך ירד פלאים מטה מטה כמ"ש במ"א

„Und Er wird sich seiner erbarmen“ – ausdrücklich seiner, das heißt des Funkens der G-ttlichkeit in ihm: wie dieser auf erstaunliche Weise immer tiefer herabgesunken ist, wie an anderer Stelle erklärt wird.

ועי"ז נעשה בחי' סותו פי' סותו מלשון מסוה הוא כסוי הראש והפנים שיש ב' בחינות לבושין לבוש הגוף ע"ד משל ולבוש הראש והפנים ע"ד משל.

Und dadurch entsteht die Ebene von „seinem Gewand“ (suso). Zur Erklärung: Suso ist mit dem Wort masveh (Schleier) verwandt, das eine Bedeckung von Kopf und Gesicht bezeichnet. Denn es gibt zwei Ebenen von Gewändern: ein Gewand für den Körper, bildlich gesprochen, und ein Gewand für Kopf und Gesicht, ebenfalls bildlich gesprochen.

22 והנה ע"י בחי' יין המשמח נמשך בחי' לבוש לבחי' הגוף של הנפש שהוא בחי' לבושי מדות הנפש אהבה ויראה כו'

Nun wird durch die Ebene (Bechinah) des „erfreuenden Weins“ ein Gewand für die Bechinah des Körpers der Seele herabgezogen; dieser ist die Bechinah der Gewänder der Gefühlsattribute (Mid-dos) der Seele: Liebe und Ehrfurcht (Ahavah v'Yirah) usw.;

אבל ע"י בחי' דם ענבים נמשך לבוש לבחי' הראש והפנים של הנפש והוא בחי' ראייה ושמיעה.

aber durch die Bechinah des „Bluts der Trauben“ wird ein Gewand für die Bechinah des Kopfes und des Gesichts der Seele herabgezogen, nämlich für die Bechinah des Sehens und Hörens.

23 וכמ"ש הביטו אליו ונהרו וגו'. וכי אפשר להסתכל בשכינה כו' אלא היינו לאסתכלא ביקרא דמלכא כו'

Wie geschrieben steht: „Sie blickten auf Ihn und wurden strahlend“ usw. Ist es denn möglich, die G-ttliche Gegenwart (Shechinah) anzuschauen? usw. Vielmehr bedeutet dies, „auf die Herrlichkeit des Königs zu blicken“ usw.

והענין כמאמר רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] במקום שבע"ת [שבעלי תשובה] עומדים כו' כי צדיקים גמורים ע"י שמחה של מצוה והתענגם על ה' ממשיכים ענג העליון מלמעלה למטה

Der Gedanke ist, wie unsere seligen Weisen sagten: „An dem Ort, an dem die Baalei Teshuvah [Menschen, die umkehren] stehen“ usw. Denn die vollkommen Gerechten ziehen durch die Freude an einer Mitzvah und ihr Entzücken an G-tt das höchste Entzücken (Taanug) von oben nach unten herab,

אבל הבעל תשובה ע"י התגברותו על הרע שבנפשו במסירת נפש היא בבחי' הסתלקות מלמטה למעלה כדרך הגבורות ורשפי אש כו'. ולכן נעשה לבוש לנשמתו ג"כ למעלה על בחי' ראש הנ"ל:

während der Baal Teshuvah durch die Überwindung des Bösen in seiner Seele mittels Selbstaufopferung (Mesirus Nefesh) auf der Ebene eines Aufstiegs von unten nach oben steht, nach Art der Ge-vuros [Kräfte der Strenge] und der „Feuerflammen“ usw. Daher wird auch für seine Seele oben ein Gewand geschaffen, auf der zuvor erwähnten Ebene des Hauptes.

24 והנה זהו כל עבודתנו בקיום המצות בזמן הזה להמשיך לנפש שתתעלה בעילוי אחר עילוי לאור באור א"ס ב"ה ותהיה הנפש צרורה כו'.

Dies also ist unser gesamter Dienst in der Erfüllung der mitzvos in der gegenwärtigen Zeit: Licht zur Seele herabzuziehen, damit sie sich von einer Erhebung zur nächsten erhebt, vom unendlichen Licht (Or Ein Sof), gelobt sei Er, erleuchtet wird und die Seele „gebunden“ ist usw.

אבל תכלית השלימות של ימות המשיח בקיום המצות ומעשה הקרבנות שיהיו הקרבנות כבשים ופרים וכי"ג נכללים ומתעלים בעילוי אחר עילוי באור א"ס ב"ה.

Die letztendliche Vollkommenheit der Tage des Mashiach, in der Erfüllung der mitzvos und im Vollzug der Opfer, besteht jedoch darin, dass auch die Opfer - Lämmer und Stiere usw. - in Or Ein Sof, gelobt sei Er, einbezogen und von Erhebung zu Erhebung emporgehoben werden.

אך בזמן הגלות אי אפשר לנפש האדם להעלותם ולקשרם במקורם מאחר שהיא מקושרת בעצמה למטה.

In der Zeit des Exils ist es der menschlichen Seele jedoch unmöglich, sie zu erheben und an ihre Quelle zu binden, da sie selbst unten gebunden ist.

אבל לימות המשיח שיקויים ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר וגו'. שנשמות ישראל יהיו במעלה אז יהיה זמן קיום המעש' [המעשה] והעלאת ניצוצות שנפלו אפילו הבהמות.

In den Tagen des Mashiach aber, wenn sich erfüllen wird: „Die Herrlichkeit Havayahs wird offenbar werden, und alles Fleisch wird sehen“ usw., denn die Seelen Israels werden dann auf einer hohen Stufe stehen, wird die Zeit kommen, die Tat auszuführen und die gefallenen Funken zu erheben - sogar die Funken in den Tieren.

25 וכמו שהיה בתחלת בריאת העולם שקודם שנבר' [שנברא] אדם הראשון נא' [נאמר] ואדם אין לעבד את האדמה וגו'.

So war es auch am Anfang der Erschaffung der Welt: Bevor der erste Mensch (Adam HaRishon) erschaffen wurde, heißt es: „Und es gab keinen Menschen (adam), der den Erdboden bearbeitete“ usw.

ואח"כ נעשה אדם ויניחהו בגי'ע [בגן עדן] לעבדה ולשמרה. אלא שאח"כ ויגרש את האדם וגו' כלומר שלא הי' [היה] בבחי' אדם והוצרך לילך ולתקן נפשו.

Danach wurde der Mensch erschaffen, und Er setzte ihn in den Garten Eden, „um ihn zu bearbeiten und zu bewachen“. Doch danach: „Er vertrieb den Menschen“ usw.; das heißt, er befand sich nicht auf der Ebene des adam [des Menschen] und musste fortgehen, um seine Seele zu berichtigen.

26 ושלמות בחי' אדם הוא בזמן המשיח שנאמר עליו הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד מא"ד הוא אותיות אד"ם.

Und die Vollkommenheit der Ebene des adam (Menschen) wird in der Zeit des Mashiach erreicht werden, von dem gesagt wird: „Siehe, Mein Knecht wird Erfolg haben; er wird erhöht und emporgehoben und sehr (me'od) hoch sein.“ Me'od (Mem-Alef-Dalet) besteht aus denselben Buchstaben wie adam (Alef-Dalet-Mem).

וכן ראשי תיבות אד"ם אד"ם דו"ד משי"ח שבזמן ימות המשיח נשלם בחינת אדם ואזי הוא זמן היום לעשותם זמן קיום המצות בשלימות שיהיה הקרבת קרבנות כמצות רצונך.

Ebenso sind die Buchstaben von adam die Anfangsbuchstaben der Namen Adam, David und Mashiach. Denn in den Tagen des Mashiach wird die Ebene des adam vollendet sein, und dann ist die Zeit für „Heute, sie zu tun“: die Zeit, die mitzvos in Vollkommenheit zu erfüllen, wenn Opfer „gemäß dem Gebot Deines Willens“ dargebracht werden.

משא"כ בזמן הגלות אין עשיית המצו' [המצות / המצוה] כרצונך ממש אלא לעילוי הנפש שיתקן בחי' אדם שלא יהיה ואדם אין לעבד.

Während in der Zeit des Exils die Erfüllung der mitzvos nicht wirklich „gemäß Deinem Willen“ geschieht, sondern [ist] zur Erhebung der Seele bestimmt, damit sie die Ebene des adam berichtigt und es nicht mehr heißt: „Und es gab keinen Menschen, der zum Arbeiten da war.“

אבל עיקר העבודה לעבדה ולשמרה הוא בימות המשיח דוקא.

Doch der eigentliche Dienst, „sie zu bearbeiten und sie zu bewahren“, gehört gerade den Tagen des Mashiach an.

והתפלה שהיא בחי' נשיאת הנפש הוא כנגד הקרבנות אבל אינה בבחי' קרבנות ממש כי שם בחינת עליות כל העולמות בכלל ואפילו נפש הבהמה היורדת למטה לארץ.

Und das Gebet, das die Ebene der Erhebung der Seele darstellt, entspricht den Opfern, steht aber nicht wirklich auf der Ebene von Opfern; denn dort [bei den Opfern] liegt die Ebene des Aufstiegs aller Welten insgesamt, sogar der Seele des Tieres, die nach unten zur Erde hinabsteigt.

27 והנה על בחינת גפן ויין הנ"ל נאמר אסרי לגפן עירה פי' שבימות המשיח שיושלם בחי' אדם אז יהיו כלל ישראל מתעלים במעלה העליונה שיהיה בבחי' גפן ויין המשמח בשמחה של מצוה

Nun heißt es über die oben erwähnte Ebene des Weinstocks und des Weins: „Sein Füllen an den Weinstock bindend.“ Das bedeutet: In den Tagen des Mashiach, wenn die Ebene des Adam vollendet sein wird, wird das gesamte Israel zur höchsten Stufe erhoben werden, sodass es sich auf der Ebene des Weinstocks und des „Weins, der erfreut“ befinden wird, in der Freude einer Mitzvah;

וגם יהי' [יהיה] אוסרי אוסר יו"ד שבחי' יו"ד היא בחי' חכ' [חכמה] עילאה הוא אוסר ומקשר לבחי' גפן

und es wird auch osri („bindend“) geben, [das heißt,] oser („bindet“) [und] yud; denn die Ebene des yud, die die Ebene der erhabenen Weisheit (Chochmah) ist, bindet und verbindet mit der Ebene des Weinstocks.

(וענין החכמה הוא בחי' בטול שצ"ל בהשמח' [בהשמחה] עמ"ש ע"פ ולא נחם אלקי' דרך ארץ פלשתים וע"פ כיום השמע"צ [השמיני עצרת]). ועי"ז יהי' [יהיה] בבחי' עירה.

(Die Sache der Weisheit (Chochmah) ist die Ebene der Selbstaufhebung (Bittul), die in der Freude vorhanden sein muss; siehe die Erläuterung zum Vers „Und G-tt führte sie nicht auf dem Weg durch das Land der Philister“ sowie zum Vers „Am achten Tag, einer Versammlung“. Und dadurch werden sie auf der Ebene von iroh („sein Füllen“) sein.

כי הנה עירה סוכל ב' פירושים לשון עיר פרא אדם ובחי' עיר אלהים.

Denn iroh lässt zwei Deutungen zu: die Bedeutung von ayir („Füllen“), wie in „Der Mensch wird als Wildesel-Füllen geboren“, und die Ebene von ir („Stadt“), „die Stadt G-ttes“.

וביאור הדבר כי עיר פרא אדם יולד כתיי [כתיב]. פי' יולד היינו כשהמדוי' אצלו כתולדתו וטבעו שלא נהפכו אצלו לעמוד כנגד טבעו כי זהו עבודת האדם לעמוד נגד טבעו הקשה מפני אהבת ה' ויראתו.

Die Erklärung der Sache: Es steht geschrieben: „Der Mensch wird als Wildesel-Füllen geboren.“ „Wird geboren“ bedeutet: wenn seine Gefühlsattribute (Middos) bei ihm noch so sind wie bei seiner Geburt und gemäß seiner Natur, ohne dass sie in ihm so umgewandelt worden sind, dass sie seiner Natur entgegenstehen; denn dies ist der Dienst des Menschen: seiner harten Natur aus Liebe zu G-tt und Ehrfurcht vor Ihm entgegenzutreten.

משא"כ כשהטבע מסייע אין זו עבודה תמה ונקרא עיר פרא אדם

Wenn hingegen die Natur hilft, ist dies kein Dienst aus ganzem Herzen, und er wird „ein Wildesel-Füllen, ein Mensch“ genannt.

אבל כשהוא מקושר בבחי' גפן בחי' יין היוצא מן הגפן ע"י דריכה ומן הרגליות וכו' כנ"ל אזי נעשה בחי' עירה עיר ה' שהוא בחי' עיר אלהינו כמו שאמרו רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] אימתי נקרא גדול כשהוא בעיר אלהינו וגו'.

Wenn er aber an die Ebene des Weinstocks gebunden ist, an die Ebene des Weins, der aus dem Weinstock durch Keltern und aus den niedrig stehenden Reben usw. hervorgeht, wie oben erwähnt, dann wird er zur Ebene von iroh, zur Stadt G-ttes, nämlich zur Ebene der „Stadt unseres G-ttes“; wie unsere Weisen seligen Andenkens sagten: „Wann wird Er groß genannt? Wenn Er in der Stadt unseres G-ttes ist“ usw.

28 ולשרקה בני אתונו. הנה שורקה היא זמורה רכה וילדה שענביה מועטים עדיין ומעט יין היוצא ממנה

נק' שורקה נקודת שור"ק

„Und den Sohn seiner Eselin an die auserlesene Rebe (Sorekah).“ Sorekah ist ein zarter, junger Trieb, dessen Trauben noch spärlich sind und aus dem nur wenig Wein gewonnen wird. Man nennt ihn Sorekah, [vom] Vokalzeichen Schuruk abgeleitet.

כי הנה גפן הוא בחינת סגו"ל וגם כל נקודת גפן הוא סגו"ל

Denn der Weinstock (Gefen) ist die Ebene (Bechinah) des Segol, und auch alle Vokalzeichen von Gefen sind Segol.

וכדכתי [וכדכתיב] גפן ממצרים תסיע וגוי כסו הרים צלה פיי צלה בחיי צל כמ"ש ה' צלך דהיינו ישת חשך סתרו והוא העולה למעלה ומכסה על בחיי הרים שהם האבות.

Wie es heißt: „Du hast einen Weinstock aus Ägypten verpflanzt“ usw., „Die Berge waren von seinem Schatten bedeckt.“ Erklärung: „Sein Schatten“ ist die Ebene des Schattens, wie es heißt: „Havayah ist dein Schatten“, das heißt: „Er machte die Finsternis zu Seinem Versteck“; und dies steigt empor und bedeckt die Ebene der „Berge“, die die Erzväter sind.

29 והנה האבות הם שלשה בחינת סגו"ל. וזהו בחי' גפן. אבל שורקה הוא בחי' נקודת השורק והשור"ק יש בו ג"כ ג' נקודות שבסגו"ל אלא שהם זה למטה מזה.

Nun sind die Erzväter drei, entsprechend der Ebene des Segol (Vokalzeichen aus drei Punkten); dies ist die Ebene des Weinstocks (Gefen). Sorekah (edle Rebe) aber entspricht dem Vokalzeichen Shuruk; auch der Shuruk hat die drei Punkte des Segol, nur stehen sie einer unter dem anderen.

כך הנה שכשהאדם הוא בבחי' התקרבות והתלהבות בכח ג' נקודות ממטה למעלה ומלמעלה למטה והממוצע וכו' וכמ"ש במ"א אזי נקרא בחי' סגו"ל.

So ist es, wenn sich ein Mensch auf der Ebene des Sich-Näherns und der glühenden Begeisterung befindet, getragen von der Kraft der drei Punkte: von unten nach oben, von oben nach unten und dem vermittelnden Element usw., wie an anderer Stelle erklärt wird. Dann wird er als Ebene des Segol bezeichnet.

אבל כשהוא בבחינת ריחוק מקום אלא שהוא בבחי' הודאה כלומר שידוע שהוא רחוק מה' ונעשה כפוף ומודה ואין ערב לבו לגשת מפני ביטולו נקרא בחינת שור"ק

Wenn er sich jedoch auf der Ebene der Ferne befindet, aber auf der Ebene des Anerkennens, das heißt, wenn er weiß, dass er weit von G-tt entfernt ist, sich beugt und anerkennt und sein Herz nicht wagt, sich zu nähern, weil er sich selbst aufhebt (Bittul), wird er als Ebene des Shuruk bezeichnet.

ושלש נקודות זו למטה מזו. כלומר שמשפיל עצמו מטה מטה להיות רחוק בעיניו להגיע לזה באומר מי אנכי וכו' וע"י זה נעשה מבחי' אתונו בחי' בני בחי' בן וכמ"ש בנים אתם וגוי להיות כמו ברא כרעא דאבה.

[Er hat] drei Punkte, einen unter dem anderen. Das heißt, er erniedrigt sich immer weiter, sodass er sich in seinen eigenen Augen weit davon entfernt sieht, dies zu erreichen, und sagt: „Wer bin ich?“ usw. Dadurch wird aus der Ebene „seiner Eselin“ die Ebene des „Sohnes von“, die Ebene eines Sohnes, wie geschrieben steht: „Ihr seid Kinder“ usw.; so wird er wie „ein Sohn ist das Bein seines Vaters“.

30 והנה התהפכות בחינות אלו נעשו ע"י כבס ביין וגוי כבס לשון עבר

Nun kommt die Umwandlung dieser Ebenen durch „er wusch im Wein“ usw. Kibbes („wusch“) steht in der Vergangenheit.

שתכלית השלימות של ימות המשיח ושלמות בחינת אדם להיות בחי' עירה ובחי' בן הוא ע"י שכבר כבס ביין הגלות שע"י עבודתנו בזמן הגלות לעורר את האהבה ושמחה של מצוה אתהפכא חשוכא לנהורא והוא תכלית של ימות המשיח כנ"ל:

Denn die höchste Vollkommenheit der Tage des Mashiach und die Vollkommenheit der Ebene des Adam – dass sie die Ebene des Iroh [Eselfohlens] und die Ebene eines Sohnes erreicht – kommt dadurch zustande, dass er bereits im Wein des Exils gewaschen hat: Durch unseren Dienst in der Zeit des Exils, die Liebe und die Freude an einer Mitzvah zu erwecken, wird Dunkelheit in Licht verwandelt; dies ist der höchste Zweck der Tage des Mashiach, wie oben erklärt.

LikuteiTorah.com
DIE CHASSIDISCHE PARSHA

Zu dieser Ausgabe

This edition contains the Hebrew text und the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Deutsche Übersetzung und Erläuterungen: mit Unterstützung von KI (openai/gpt-6-luna-pro:batch) für LikuteiTorah.com erstellt und mit dem Hebräischen sowie Sefaria abgeglichen; noch nicht von einem menschlichen Redakteur geprüft. Bitte prüfen Sie alles Wichtige anhand des hebräischen Textes.

Der Rebbe bat darum, die Maamarim zur Parsha der Woche, der „Chassidischen Parsha“, im Lauf dieser Woche, verteilt auf ihre sieben Tage, zu lernen (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Warum man sie lernen soll und die Brachos des Rebbe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Ein kostenloses, nicht kommerzielles Projekt; nichts hier wird verkauft. Nicht mit Kehot, Sefaria oder der Lubavitcher Bibliothek verbunden. © likuteitorah.com

Von likuteitorah.com/de/torah-ohr/vayechi/3/

ZU EHREN VON

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Der Vater des Rebbe, Reb Levi Yitzchok